

el candeler

BENEDICCIÓ DE LA TAULA DE NADAL

Senyor, Pare nostre,
vós ens heu omplert de llum
amb el naixement del vostre
Fill Jesús, fet home per amor
als homes; us preguem que
beneïu aquesta taula i ens be-
neïu també a nosaltres, que
avui ens concediu la joia de
reunir-nos-hi en família.

Feu, Pare, que sapiguem com-
partir i estendre el vostre ma-
teix esperit de germanor, de
solidaritat i de pau.

Us ho demanem pel mateix
Crist, Senyor nostre. Amén.

Núm 105 - 25 desembre de 2009

CANÇÓ DEL ROSSINYOL

Allí a l'Establia,
de vora el Portal,
rossinyol hi canta
la nit de Nadal:
*Flor de lliri lliri,
Flor de lliri blanc.*

-Per què cantes ara
si plora l'Infant?
-Si canto i refilo
per aconhorta'l.
- Refiles i bresses,
de què està plorant?
-Lo món que tant estima
l'ha anat oblidant
los tres Reis són fora;
los pastors se'n van;
si pastors lo deixen,
anyells, què faran?
Aucells de la glòria
Volem adora'l,
Que els homes no hi vénen
La nit de Nadal.-

Allí a l'Establia,
de vora el Portal,
rossinyols hi canten
si plora un Infant;
tant plora i sospira,
que s'hi van posant.
*Flor de lliri lliri,
Flor de lliri blanc.*

Mn. Jacint Verdaguier

EL SILENCI “jubilós” DE NADAL.

Recorda que per Nadal escoltem: “Avui us ha nascut un salvador que és el Mes-
sies, el Senyor”, “Quin goig sentir a les muntanyes els passos del missatger que
anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació”, “En diverses
ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca
dels profetes, però ara ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill”.

El silenci és del tot necessari per poder escoltar. La Paraula de Déu parla a l'ore-
lla i al cor que escolten, en silenci. El qui mira i admira necessita callar per no
perdre's la llum que li ve del que contempla. Quan ens apropem a algú que ens
ha captivat, ho fem calladament. A l'enamorat fascinat li fan nosa les paraules.
Aquesta Nit Santa ha baixat del cel la Paraula i ens ha enamorat. Ens ha fascinat
la seva mirada humana traspasada per la llum de Déu. Hem estat captivats per la
seva Presència. Els “Glòria”, les lloances jubiloses, les nadales exultants vindran
després. Ara necessitem emmudir i escoltar en silenci expectant l'anunci del nai-
xement que ha canviat la història de la humanitat. És la bona nova de la pau que
arriba a cada home i a cada dona que el Senyor estima amb misericòrdia i fideli-
tat, inescotables.

Josep Bofarull, rector de la parròquia.

Dissabte 16 de gener De 5 a 7 de la tarda A la parròquia de MD del Lledó	Dimecres 20 de gener, A les 10 del matí a sant Antoni A les 8 del vespre a sant Joan
Assemblea de totes les parròquies	Celebració penitencial
Diumenge 24 de gener, des de 2/4 de 12 del matí, Des de la parròquia de la MD del Lledó, processó mariana, entrada a sant Joan i Eucaristia amb benedicció papal	
Inici de l'Any Jubilar de la Mare de Déu de la Candela	

El meu pessebre

El pessebre és una tradició que fem cada any. El meu pessebre té una establia amb Maria asseguda, Josep dret amb un bastó llarg a la mà,

Jesús, molt petit, estirat al costat de la seva mare i darrere d'ells hi ha un bou d'un color marronós i a l'altre costat una mula de color gris. Hi ha unes muntanyes nevades, unes ovelles pasturant, un pastor que les vigila i un castell amb els tres reis mags d'orient. Al mig del pessebre hi ha un pont on hi ha una dona que renta la roba i una altra dona que fila, un riu amb uns aneguets de color blanc i moltes altres figures que hem anat comprant durant molts anys.

Quan érem més petites el nen Jesús no el posàvem al pessebre fins al 25 de desembre, fins que hagués nascut.

I hi ha una estrella al cel que ens indica l'establia .

Cada any també ajudem a fer el pessebre de ca l'àvia, que el fem a l'entrada de casa seva i el veu molta gent. Moltes de les seves figures són de pedra i hem d'anar en compte per no trencar-les. Algunes són de quan ella era petita.

Núria

¿D'on ve el Nadal?

Hi ha qui s'ho imagina així: que des de l'endemà mateix de la resurrecció del Senyor, la comunitat dels creients va començar a celebrar d'una tirada, al llarg de l'any, els fets de la vida de Jesús, agrupats en això que anomenem els temps litúrgics: Advent, Nadal, Quaresma, Setmana Santa, Pasqua...

Però no va ser així. Al principi, els cristians es reunien simplement cada diumenge per celebrar la seva fe en Jesús mort i ressuscitat. Després, van començar a celebrar, un cop a l'any, una festa pròpia de la mort i la resurrecció: la Vetlla Pasqual i tot el Tridu Pasqual... I a poc a poc van anar sorgint els diversos temps que ara coneixem.

¿I el Nadal? ¿Quan va començar a celebrar-se el Nadal? Va trigar temps... La primera notícia que en tenim és d'un calendari de l'any 354! ¿I com va començar? Va començar per les ganes de commemorar l'inici de la vinguda del Fill de Déu en aquest món. I ho van fer aprofitant una festa popular que ja hi havia i que s'anomenava "el naixement del Sol", és a dir, la festa dels dies que comencen a allargar-se. Aquest "naixement del Sol" era un magnífic símbol del Sol que ve a il·luminar totes les foscores: Jesús, el Messies, el fill de Maria, el Fill de Déu fet home. I des de llavors que els cristians celebrem aquesta festa entranyable. (de "Missa Dominical")

PREGÀRIA AL DAVANT DEL PESSEBRE

Jesús, germà nostre, fill de Maria, Fill de Déu.

Ets aquí, tan petit, acabat de néixer, amb els teus pares, Maria i Josep.

Ets aquí, ben a prop nostre, i nosaltres, en el teu rostre d'infant, hi veiem tot l'amor de Déu, tota la tendresa de Déu.

Ets aquí, i nosaltres, com els pastors de Betlem, i com els reis d'Orient, volem estimar-te tal com tu ens estimes, i volem aprendre a ser com tu. Amén.